FOTBALIȘTI ROMÂNI LA CLUBURI DE PESTE HOTARE

Săptămîna trecută a adus știrea perfectării unor acorduri între cluburi române și cluburi de peste hotare pentru trecerea, pentru o perioadă de timp, a unor jucători de frunte ai noștri în cadrul acestora din urmă. Astfel **Nunweiller III** a fost angajat — ca antrenor secund și jucător — de către clubul **Fenerbahce Istanbul** iar **Ion Ionescu** va activa în viitorul sezon în cadrul clubului **Alemannia Aachen.** Sînt evenimente în activitatea internațională a fotbalului nostru care pot crea și mai largi posibilități de colaborare cu cluburi de peste hotare.

Cum s-a ajuns la aceste acorduri? **Nunweiller III,** care se bucură de multe și calde simpatii din partea spectatorilor turci (mai ales după excelenta lui comportare din partida de sărbătorire a lui **Turgay**) a fost de mai multă vreme solicitat de clubul **Fenerbahce.** Acesta a repurtat performanțe deosebite în actualul sezon și dorește să facă o figură cît mai frumoasă în **„Cupa campionilor europeni"**; de aceea, președinția clubului consideră că prezența lui **Nunweiller III,** la conducerea tehnică a formației și ca titular al apărării, reprezintă un serios aport în vederea realizării acestui deziderat. Dinamovistul a făcut o vizită de prezentare săptămîna trecută la **Istanbul,** unde a fost primit cu multă căldură de gazdele sale. **Nunweiller III** urmează să fie prezentat presei din **Istanbul** cu puțin timp înaintea începerii sezonului oficial. **Can,** celebrul internațional turc, care a jucat multă vreme și în **Italia** a declarat: **„Il apreciez în mod deosebit pe internaționalul român; este unul dintre cei mai completi apărători din cîți am văzut. Cred că se va încadra bine și cu efect în echipa noastră."**

Și **Ion Ionescu** a fost solicitat de mai multă vreme de clubul din prima ligă a **R. F. a Germaniei, Alemannia Aachen.** Rapidistul a făcut și el o vizită la **Aachen** unde a participat la o conferință de presă. Interesant este că pentru a putea obține drept de joc pentru **Ion Ionescu,** clubul **Alemannia** a renunțat la uruguayanul **Troche** — care a acceptat desfacerea contractului în schimbul unei importante sume de bani. Regulamentul campionatului **R. F. G.** permite folosirea a numai doi jucători străini; al doilea va fi internaționalul belgian **Claessens.** Conducerea tehnică a clubului **Alemannia** dorește să realizeze un cuplu de atacanți centrali **Ionescu—Claessens.**

Faptul că două cluburi bune de peste hotare au apelat la jucători români arată că unii dintre fotbaliștii noștri de frunte au reușit să-și creeze o bună reputație în Europa. Trecerea, pentru o perioadă determinată de timp, a unora dintre jucătorii noștri de frunte în formații de peste hotare — sportivi care au vechi state în echipa reprezentativă sau de club, o îndelungată activitate în campionat — poate avea repercusiuni favorabile pentru fotbalul nostru. E vorba mai întîi de extinderea unor relații cu cluburi de pe continent; apoi, jucătorii care vor activa peste hotare vor reveni cu o experiență sporită. Ei pot urma acolo cursuri de specializare ca antrenori — Ion Ionescu va urma cursul de la Köln —, au ocazia să urmărească modul de organizare al unor cluburi renumite, vor putea fi de un efectiv folos cînd vor relua activitatea de antrenori în cluburile care i-au format, i-au consacrat. Asemenea acorduri, încheiate pentru jucătorii cu merite și valoare, prezintă și un caracter stimulatoriu și slujește și cunoașterii, aprecierii mai largi a fotbalului nostru peste hotare.

CHIAR NICI O DIFERENȚĂ?

Am militat întotdeauna — și vom acționa la fel și pe viitor — pentru disciplinarea jucătorilor și a jocului, pentru întărirea fair-play-ului pe terenuri. De aceea am fost de acord chiar cu severitatea maximă a unor măsuri disciplinare, avînd în considerare tocmai scopul educativ urmărit. Nu am fost și nu sîntem de acord însă, cu comisia de disciplină a federației noastre atunci cînd:

● *Trateazâ în mod diferențiat cazurile de indisciplină, în funcție de categoria căreia îi aparține jucătorul, aplicînd sancțiuni diferite pentru aceeași culpă. Cu alte cuvinte, pentru unii este mumă, iar pentru alții ciumă... Exemple există nenumărate.*

● *Nu-și gradează aspru prima în raport cu gravitatea abaterii și cu antecedentele jucătorului (sau jucătorilor) și din acest motiv ajunge la măsuri inechitabile, de multe ori de neînțeles. Recent, Stoenescu (Dinamo București) a făcut un gest reprobabil — recunoscut de vinovat — lovindu-și intenționat adversarul, vină pentru care a fost suspendat pe 6 etape. În principiu nu avem nimic împotriva unei asemenea sancțiuni, dacă — amintim bine — acest jucător se află LA PRIMA SA ABATERE DE ACEST GEN și că, în general, a avut o comportare disciplinată în campionatul trecut. Dar, comisia a apreciat altfel. Numai că în acest caz, Stoenescu nu trebuia pus pe aceeași treaptă cu Răducanu sau Năsturescu, cu atît mai mult cu cît aceștia din urmă (fără să-și mărturisească abaterea) sînt cunoscuți și ca recidiviști. Logic era să se facă o diferență între jucători, ca gravitate a abaterii comise și comportare generală a lor; în acest caz, față de cele 6 etape suspendare dată lui Stoenescu (măsură totuși discutabilă ca număr de etape), ceilalți fotbaliști ar fi trebuit — tot logic — să primească mai mult și nu la fel și chiar mai puțin.*

În aceste rînduri ridicăm o problemă de principiu asupra căreia socotim că membrii comisiei de disciplină trebuie să reflecteze.

DOUĂ SANCȚIUNI PENTRU ACEEAȘI VINĂ!

Și încă ceva.

Aceeași comisie de disciplină l-a sancționat și pe jucătorul Codreanu (Rapid București) pentru atitudinea avută în meciul cu Lokomotiv Sofia și în urma căreia a fost eliminat. Pedeapsa dată: suspendarea pe trei etape. Ceea ce, de data aceasta, ni se pare exagerat. Și iată de ce. Codreanu și-a primit o dată pedeapsa pentru abaterea care i-a atras eliminarea: a fost suspendat automat, potrivit regulamentului campionatului internațional feroviar, pentru meciul următor din această competiție. *Și Codreanu n-a jucat la Sofia.* Deci, jucătorul și-a plătit greșeala comisă la București și o dată cu el și echipa sa. *Și acum iată-l sancționat a doua oară, pentru aceeași abatere! În schimb, Amancio (Real Madrid) — eliminat la Praga în partida cu Sparta din „Cupa campionilor europeni" — n-a jucat în meciul următor cu Manchester United, a fost sancționat de clubul madrilen, dar a fost prezent în rîndurile echipei în campionatul Spaniei. Care nu era mai drept să fie supus și Codreanu aceluiași tratament?*

NOTE

● Proiectul regulamentului de transferări, necorespunzător ca formă și fond în prima sa redactare, se află în discuția Biroului F. R. F. Acesta a analizat în ședința sa de marți numeroasele critici și propuneri făcute pe marginea acestui proiect, urmînd să-i dea o formă acceptabilă.

După cum sîntem informați, este probabil ca **perioada de transferări să aibă loc între 16 iulie și 5 august.**

● Programul turului Diviziei B și C este în curs de elaborare. El urmează să fie dat publicității în aceste zile.

● Federația a analizat o serie de neregularități comise în finalul unor campionate interjudețene, cu scopul de a asigura promovarea unor anumite echipe în Divizia C, și a luat măsuri severe împotriva vinovaților (comisii și subcomisii locale de fotbal, conducători ale secțiilor de fotbal etc.).

● Unul din antrenorii străini invitați la cursul de la Snagov și anume **Kirchrat** (R. F. a Germaniei) a sosit de luni în țară. Al doilea, **Palfay** (Ungaria), este așteptat să vină în ziua de 5 iulie.

● În unanimitate, observatorii federali la jocurile de la Timișoara, Brașov și Arad au propus **menținerea barajului și în viitor,** considerîndu-l drept un bun mijloc de triere a echipelor. Federația va studia aceasta propunere, în raport cu posibilitățile materiale de organizare.

BUNA PREGĂTIRE ȘI-A SPUS CUVÎNTUL

În barajul de la Timișoara pentru ocuparea locurilor 15 și 16 în Divizia A au obținut ciștig de cauză echipele CRIȘUL și PROGRESUL, în dauna celorlalte două formații aspirante la aceste locuri, **Steagul roșu și Politehnica Galați;** aceasta, în primul rînd, ca urmare a bunei lor pregătiri.

Ultimele două partide din etapa finală a barajului, a treia, aveau să decidă duminica trecută echipele calificate: **Progresul — Steagul roșu și Crișul — Politehnica Galați.**

Atenția generală a fost îndreptată spre prima partidă, Progresul — Steagul roșu, care se anunța foarte disputată și echilibrată, față de secunda confruntare în care echipa orădeană, Crișul, era favorită. Pe de o parte, Crișul s-a arătat pînă atunci o formație mai puternică și mai omogenă, pe de altă parte, Politehnica Galați, văzîndu-se înfrîntă în primele două partide, deci fără nici o șansă de promovare, n-a mai acordat importanță celui de al treilea joc. Ca urmare a renunțat la o parte din jucători, care au și părăsit Timișoara după înfrîngerea suferită din partea Progresului. Prin urmare, victoria Crișului era scontată de toată lumea și urma, deci, ca una din cele două echipe, **Progresul** sau **Steagul roșu,** să retrogradeze, după consumarea unui adevărat derbi al barajului.

În aceste condiții a mirat foarte mult hotărîrea comisiei de organizare a barajului, sub egida federației, de a trage la sorți terenurile de joc, incomparabile din punct de vedere al capacității; unul 30 000 de locuri, al doilea, aproximativ 10 000. Era normal și necesar, fără a dăuna cu nimic jocului Crișul — Politehnica Galați, ca partida Progresul — Steagul roșu să se dispute pe stadionul mare. Sorții au vrut altfel și în conștiință pe stadionul C.F.R. de 10 000 locuri a fost o mare înghesuială la casele de bilete și în tribune. Mulți timișoreni s-au obținut din cauza acestei programări anapoda, să mai vină la teren. În timp ce pe stadionul mare tribunele au fost goale.

Crișul a învins pe Politehnica Galați cu 2–0 (2–0), iar Progresul a dispus de Steagul roșu cu 3–0 (1–0).

Fiecare jucător povestește despre „meciul vieții lui" de fotbalist. Nu l-am întrebat pe Oaidă dacă își va aminti astfel în viitor despre jocul din baraj cu Steagul roșu. În orice caz, partida aceasta va rămîne memorabilă pentru Oaidă, după cum Oaidă nu va fi uitat ușor de aceia care l-au văzut atît de sprinten, de inspirat și de dăruit echipei sale ca pe stadionul C.F.R. din Timișoara. În fotografie Oaidă dispută mingea cu portarul Adamache.

CLASAMENTUL BARAJULUI PENTRU DIVIZIA A

1. CRIȘUL	3	2	1	0	5:2	5
2. PROGRESUL	3	2	0	1	8:4	4
3. Steagul roșu	3	1	1	1	3:4	3
4. Politehnica	3	0	0	3	2:8	0

FOTBALUL ORĂDEAN DE-A LUNGUL ANILOR

Centru cu veche tradiție fotbalistică, clădită din activitatea renumitului C.A.O. și a Crișanei, Oradea a fost prezentă printre orașele participante la reluarea campionatului divizionar după ultimul război. Reprezentanta sa, **Libertatea,** a fost una dintre fruntașele Diviziei A în ediția 1946—48, iar în anul următor a cucerit chiar titlul de campioană națională, dar sub numele de I.C.O., clasată pe locul 7 în campionatul pe 1950 și devenită apoi (1951—54) **Progresul I.C.O.** sau, simplu, **Progresul.** Retrogradată la B în 1954, reprezentanta Oradiei a revenit în prima categorie în 1955, în același an în care a fost finalistă în Cupa României, pe care — după un an — a și cucerit-o. În Divizia A însă, n-a stat decît doi ani, pînă în 1958, după care timp de patru ani (1958—62) a făcut un stagiu la B, pe care l-a terminat sub numele bat între timp — de Crișana. Numele acesta, însă, n-a un an. **Crișana** s-a clasat pe locul 13, în timp ce l reprezentantă a orădenilor, **Crișul,** a ocupat locul 1 cucerit dreptul de promovare. **Crișana** dispare și ea la B, dar rămîne Crișul să reprezinte acest centru sp vizia A. Și-l poartă culorile timp de trei campion 1966 (din 1963), cînd a retrogradat. Urmează o no grea; pentru revenirea în primul plutor. Renunțînd tul" de jucători (care nu-l asigurase decît o activitate acordînd încredere elementului local, **Crișul** a cîștiga rajul de anul acesta — bătălia pentru promovare.

CARTEA LOR DE VIZITĂ

18 jucători au realizat succesul orădean de promovare în Divizia A. Din aceștia 18 fotbaliști, 17 PROVIN DIN PEPINIERA ORADEANĂ, cu excepția lui Catona.

Iată numele lor:

Marin BUIUC, portar, 22 de ani, 181 cm înălțime, 30 kgr.

Ion CATONA, portar, 19—182—79

Ștefan BALOG, fundaș, 24—174—72

Adalbert SERFOZO, fundaș central, 22—180—72

Ioan SARAC, fundaș central, 19—176—71

Eugen NAGY, fundaș, 24—170—68

Paul POPOVICI, fundaș, 21—178—74

Gh. DARABAN, mijlocaș, 22—171—76

Szabo SUDI, mijlocaș, 18—173,—68

Arcadie SUCIU, mijlocaș, 25—171—72

Ioan TOMEȘ, mijlocaș, 27—175—68

Alexandru NAGY, inainta, 22—170—68

Atila KUN II, înaintaș, 19—175—67

Iosif KUN I, înaintaș, 21—176—71

Ștefan HARȘANI, înaintaș, 26—176—70

Ladislau UJLAKI, înaintaș, 22—179—77

Francise LEVAI, înaintaș, 23—175—71

Elemer COCIȘ, înaintaș, 22—174—71.

TIMIȘOARA

SENTINȚA BARAJELOR

A fost acest meci de baraj dintre Progresul și Steagul roșu un spectacol trist. De la început și pînă la sfîrșit. Și chiar după sfîrșit. Știam aproape sigur că ne despărțim de una din aceste echipe, de unii din acești fotbaliști pe care îi vom vedea mai rar de aici înainte. Fie de Gane, Pescaru, Necula *sau* Adamache, *fie de* Oaidă, Mateianu, Tărălungă *sau* Matei *și de alții asemenea lor. Momentele despărțirii sînt întotdeauna deprimante, astfel că, în acea după amiază de duminică, de pe stadionul C.F.R. din Timișoara, știam că nu vom avea zîmbetul pe buze.*

În mai puțin de 90 de minute ne-a fost clar că vom fi părăsiți de fotbaliștii brașoveni. În min. 65 era 2—0 pentru Progresul și în acel moment Ivăncescu a dat puternic cu piciorul în ultimele speranțe ale echipei și ale antrenorului său, Ploeșteanu. Am văzut în ultimul timp numai ratări dramatice de penaltiuri și dacă Neagu a aruncat din brațe Cupa României, Ivăncescu s-a jucat în acea clipă cu dragostea pentru fotbal a mii și mii de brașoveni. Dar nici Neagu nici Ivăncescu n-au vrut să rateze. Fotbalul este un joc, fotbaliștii sînt oameni și cîți oameni nu greșesc care în clipe decisive?

Progresul a cîștigat și a cîștigat atît de net fiindcă tocmai în momentele hotărîtoare și-a jucat ultima carte că o stăpînire de sine ultimitoare. Chiar de la alcătuirea formației, Progresul a surprins. Jucători cu renume pe tușe, Mateianu, Stoicescu, în schimb Marinescu, Alecu și Grama, în echipă! Acestia din urmă în fața unor adversari direcți de reputația lui Gyorfi, Gane și Pescaru. Nu știm dacă a fost calcul sau disperare, siguranță sau risc, dar certitudinea cu care a jucat întreaga echipă a reprezentat principala armă a succesului. Echipa Progresul a arătat de la începutul jocului că va fi o adversară mult mai dificilă decît și-a închipuit Steagul roșu, în tendința acesteia de a miza pe minima rezistență, rezultat egal.

Progresul a învins fiindcă în acele 90 de minute a fost echipa mai lucidă, mai decontractată, mai puțin panicardă, mai temerară, fiindcă din mijlocul ei, în timpul întîlnirii, cîțiva jucători s-au ridicat pe deasupra tuturor și au hotărît meciul în favoarea lor. Primul a fost Oaidă, trup și suflet cu Progresul, jucătorul atlet, impetuos, pentru veteranul echipei, reîntinerit parcă de dorința de a-și salva echipa. De cîte ori nu s-a scris că Oaidă nu este un bun tehnician? De o mie de ori. Dar duminică, două execuții tehnice ale lui Oaidă au fost caracterizate tocmai de o mare finețe și au fixat acel 2—0 care a înmărmurit pe Steagul roșu. Pasa subtilă dată lui Tărălungă la primul gol și golul al doilea înscris de Oaidă, care a avut în mare parte frumusețea golului lui Anastasi pentru Italia din finalul Cupei Europei. A suspiciona de ofsaid această fază este o mare eroare. Căci „Oaidă a depășit cu mingea la picior pe fundașul Rusu, aflat în fața lui, printr-o trecere spectaculoasă și precisă, deci, n-a putut primi mingea, așa cum s-a și întîmplat de altfel, decît inapoia adversarului. După aceea el a șutat magistral cu piciorul stîng. De Oaidă l-au urmat Matei care a jucat foarte inteligent și cu mult simț tactic. Tărălungă, inspirat la gol, și acest Grama, de o uimitoare siguranță și clarvizIune. Dar și Neacșu glob trotterul formației.

Iată ce handicap a avut de suportat Steagul roșu, echipă al cărei jucători au fost parcă vrăjiți de acest baraj, în așa fel, încît dădeau impresia că nici nu mai știu cum îi cheamă ...

Printre jucătorii înclestați în cursa dramatică a evitării retrogradării, arbitrul Slama a dat și el un spectacol trist. E posibil să greșim. Poate că acesta este un romantic contaminat de atmosfera specială a meciului. Zăpăcealа lui a fost pur și simplu amuzantă, La un moment dat, portarul Matache a prins mingea de trei ori în afara careului și a degajat-o ultima oară de la 20 de metri de poarta lui, fără ca arbitrul să-l sancționeze. Ce s-ar fi întîmplat dacă un arbitru român ar fi condus meciul de o asemenea manieră și cu atîtea greșeli, inclusiv penaltiul gratuit, căci fundașul Marinescu n-a comis hent deoarece mingea a lovit în mod vizibil umărul acestuia. Arbitrii străini vin și se duc, ocrotiți de bănuiala de subiectivism care planează, în cea mai mare măsură nejustificat, asupra arbitrilor noștri.

Cu astfel de gînduri, cu încă un gol al Progresului, cu vădita durere manifestată parcă și fizic de către jucătorii Steagului roșu, cu exuberanța de moment a învingătorilor, cu resemnarea spectatorilor timișoreni că nu vor mai vedea cel puțin un an jocuri oficiale de Divizia A în orașul lor (poate doar amicale), cortina a căzut peste barajul din Timișoara.

Ne-am îndreptat spre cabinele jucătorilor. La învingători și la învinși aceeași liniște. Jucătorii Progresului treceau parcă în revistă greșelile care-i aduseseră la baraj, cei ai Steagului roșu se gîndeau, poate, că și-au lăsat orașul care le pregătește un stadion de 40 000 de locuri, fără spectacol fotbalistic de prima mînă.

Mai intîi a plecat Steagul roșu. Cu Ploeșteanu alături. O statuie care păsea. Din apropiere, fostul lui coleg de la Venus și din echipa națională, Ion Lupaș, venit cu Progresul, îl privea. O privire plină de afecțiune și compasiune în același timp. Nu știu dacă îi vorbise. Ce ar fi putut oare să-i spună?

Fotbalul rămîne, în pofida multor nemulțumirii care ni le produce, omenesc. Foarte omenesc. Și cînd este vesel și cînd este trist!

Aurel C. NEAGU

ECHIPE VLĂGUITE — MECIURI NESATISFĂCĂTOARE

ARAD

Așadar, Gaz metan Mediaș și A. S. Cugir și-au prelungit — încă un an — activitatea în diviza B, iar Metalul Tr. Severin a promovat. În schimb ocupanta ultimului loc, Chimica Tîrnăveni, este obligată să joace mai departe în Divizia C. Deci, putem face bilanțul, putem trage concluziile, putem scoate în relief aspectele legate atît de calitatea jocurilor cît și de organizarea acestui baraj.

Organele locale, în frunte cu comisia județeană de fotbal, au acordat o deosebită atenție turneului, înțrigîndu-se ca terenurile (U.T.A. și C.F.R.) să fie bine puse la punct, asigurînd condiții optime pentru cazarea și pregătirea celor patru echipe. Fiecare formație a fost sprijinită în a-și alege sediul după cum i-a convenit. Gaz metan Mediaș, pentru acomodare, a venit la Arad cu șase zile înaintea barajului și s-a stabilit la hotelul „Ardealul"; A. S. Cugir a preferat un loc mai liniștit pe malul Mureșului, la Școala hidrotehnică; Chimica Tîrnăveni s-a izolat în afara orașului la cabana „Trei insule", iar Metalul Tr. Severin și-a stabilit cartierul general tot pe malul Mureșului, la Clubul nautic.

Despre nivelul calitativ al jocurilor, se poate spune că el a fost direct proporțional cu miza i fiecare echipă juca dominată de teama de a nu primi gol, iar dacă a avut norocul să-l înscrie cea dintîi, făcea tot posibilul spre a-și menține acest minim avantaj. Și din cauza unui asemenea joc timorat, echipele — mai ales cele din B — n-au acționat deschis și cu hotărîre, fapt reflectat în scorurile „economicoase". Și Gaz metan, și A. S. Cugir au obținut „mini-victorii" asupra Chimiei Tîrnăveni numai datorită plusului lor de rutină și unei mai bune circulații a mingii. Cele care au aruncat mai mult elan în joc au fost echipele din G care, neavînd poziții de pierdut, au căutat să le cucerească pe ale adversarilor, jucînd mai deschis. De altfel, media de vîrstă și-a spus cuvîntul în aceste încleștări de voință. A. S. Cugir — de pildă — cu jucători trecuți de mult de prima tinerețe, abia a putut rezista avîntului metalurgiștilor din Tr. Severin. Lipsa de pregătire fizică s-a făcut simțită mai ales în repriza a doua cînd A. S. Cugir, vlăguită, preda inițiativa adversarilor ei fie severineni, fie tîrnăveneni...

CLASAMENT FINAL

1. GAZ METAN	3	2	0	1	2—1	4
2. A.S. CUGIR	3	2	0	1	3—2	4
3. MET. Tr. SEV.	3	1	1	1	3—3	3
4. Chimica	3	0	1	2	1—3	1

Nervozitatea excesivă, caracteristică jocurilor de baraj, a dus la numeroase ratări din partea atacanților. Totuși un aspect pozitiv: această nervozitate n-a degenerat în acte de indisciplină. În toate cele șase partide s-a înregistrat un singur incident, soldat cu eliminarea vinovaților (*Solomon* de la Chimica și *Budănescu* de la Metalul), ambii suspendați de comisia de organizare pînă la finele barajului.

Regretul cel mai mare este însă altul. Din cei 60 de jucători care s-au perindat în echipele angajate la baraj n-am putut remarca decît un singur tînăr care promite și anume portarul *Ioo* de la Gaz metan Mediaș. În rest, nici o „speranță"! Cei care au dat un randament ceva mai substanțial au fost cei „vechi" care și-au găsit refugiul la echipele ajunse la baraj: *Neamțu* (cel mai bun fundaș central; deși cu arcade-sparte el e a jucat ultimul meci la fel de bine), *Remus Lazăr, Pașcanu, Gherghel* (A. S. Cugir), *Panaitescu, Matei* (Gaz metan Mediaș), *Jimboreanu* și *Hirșova* (Metalul Tr. Severin).

Dar ne întrebăm cît vor putea ei să constituie „pivotul" acestor echipe? Cum de nu se îngrijesc conducerile echipelor respective să crească jucători valoroși? Cei patru antrenori principali ai echipelor: *M. Luca* (Gaz metan Mediaș), *Paul Florea* (A. S. Cugir), *P. Lepădatu* (Metalul Tr. Severin) și *St. Brașai* (Chimica Tîrnăveni) ar trebui să se îngrijească tot atît de serios și de pregătirea tactică a echipelor lor care au evoluat pe acest plan destul de oenușin. Nu le-a diferențiat deloc nimic în ceea ce privește concepția de joc. De aceea acțiunile gîndite au fost rarisime; au abundat în schimb fazele încîlcite, create la întîmplare, jocul înghesuit pe mici porțiuni, fără nici un orizont.

O subliniere cu totul specială se cuvine arbitrilor: *Stoian Chumakov, Atanasi Mateev* și *Liuban Raduncev* (Bulgaria) și *Jaroslav Slama* (Cehoslovacia) au condus cu siguranță și competență jocurile.

Gheorghe NERTEA

M. MITITEANU

CÎȘTIG DE CAUZĂ TINERETII ȘI JOCULUI OFENSIV

BRAȘOV

Mai erau doar vreo 15 minute din partida Chimia R. Vîlcea — Gloria Bîrlad, una dintre cele mai frumoase dispute ale barajului de la Brașov. *Mihăilescu* (Chimia), trecut de pe postul ultimului apărător (libero) în atac, egalase și echipa sa continua să domine, animată de dorința clasării pe primul loc în grupă. În acele ultime minute, decisive pentru bîrlădeni (nu aveau de unde să știe că, pe celălalt teren, Victoria Roman se resemnase), antrenorul Gloriei, după cîteva momente de ezitare, se hotărăște să scoată din teren pe doi dintre cei mai buni jucători ai săi: portarul *Diaconu* și atacantul *Otic.* Primul primise două goluri parabile, al doilea ratase cel puțin trei. Cei doi trimiși în locul lor *(Pascal* și, respectiv, *Coconcea)* erau jucători de sacrificiu, curajoși, bătăioși, ambițioși, dar fără experiență și fără un bagaj prea mare de cunoștințe tehnice Spre surprinderea tuturor, aceștii doi oameni, reușesc să echilibreze jocul.

Acest mic amănunt ni se pare a fi cel mai semnificativ element al disputelor de la Brașov. Tocmai pentru că barajul din orașul de la poalele Timpei și-a ales drept cîștigători pe acei dintre oaspeți care, în bagajele aduse acolo, aveau *un surplus de Energie și voință.* Rutina și, trebuie să recunoaștem, pe alocuri chiar și tehnica, dintr-un Trecut n-au prea constituit atu-uri ale echipelor care au pășit în această scurtă și dură competiție, echipe de valori sensibil egale. Au învins, așadar, pe stadioanele „Tineretului" și „Metrom", energia, („explozîile de energie care au caracterizat unele faze de joc" — cum afirma același antrenor al Gloriei) și mai ales ambiția de afirmare, sau hotărîrea de a da tot ceea ce pot, a unor tineri jucători ca *Albu, Trăsnea, Ciupitu, Dașcu, Gheorghiță* etc., etc. Surplusul lor de condiție fizică și, mai ales, de dăruire în joc au înghenunchiat, la figurat vorbind, în repetate rînduri experiența și tehnica afișată de cîteva vedete (*Nestorovici, Sandache*).

Trei partide au plăcut în mod deosebit: Progresul Brăila — Gloria Bîrlad, Gloria — Victoria Roman și, așa cum afirmam încă de la început, Gloria — Chimia R. Vîlcea. De ce au întrunit aceste meciuri, sufragiile unanime? Înainte de toate pentru că pe lîngă calitate au oferit și multe goluri, jucîndu-se deschis, cu tot caracterul lor decisiv. S-au marcat în aceste partide 12 goluri (din totalul de 16 înscrise în grupă) unele dintre ele foarte spectaculoase. Și, în acest caz fotbalul place și mai mult. În al doilea rînd, un punct de atracție în aceste meciuri l-a constituit și evoluția scorului, victoria (cu excepția partidei Gloria — Progresul, dusă de echilibrată totuși, cu toate că bîrlădenii au fost învinși cu 4—0), surîzînd cînd unei echipe, cînd alteia, și ținînd în stare de alertă atenția spectatorilor.

CLASAMENT FINAL

1. PROGRESUL BRĂILA	3	2	1	0	6—1	5
2. CHIMIA RM. VILCEA	3	1	2	0	3—2	4
3. GLORIA BÎRLAD	3	1	1	1	5—7	3
4. Victoria Roman	3	0	0	2	3—6	0

Trio-ul Progresul — Chimia — Gloria a ieșit învingător din vîltoarea barajului de la Brașov pentru că, în ultimă instanță, fiecare din aceste formații s-a pregătit, după cum ne informau antrenorii lor, cu multă atenție. În compania unor adversari puternici (vezi Gloria): pentru că au știut să joace economicos (excelînd în această privință Chimia); pentru că au avut un moral mai bine pus la punct (exemplu concludent aceeași Gloria); pentru că au pornit în competiție cu intenții pozitive, în sensul practicării unui fotbal constructiv, ofensiv, la cîștig (Progresul Brăila).

Așa stînd lucrurile, clasamentul final ni se pare că dă o ordine justă valorilor respective.

Nu putem încheia însă aceste ultime considerații fără a relieva

● Competența arbitrajelor. Cei trei cavaleri ai fluierului din Polonia, *Elinski, Majdan* și *Ekszstain* s-au comportat excelent. De altfel, nici jucătorii nu le-au pus probleme, partidele desfășurîndu-se în limitele sportivității.

● O remarcă și organizatorilor brașoveni. Singura lor corigență: popularizarea competiției. Nu s-a prea făcut. Unele dintre afișe au fost incomplete, neinformînd corect.

● Autorii unor mici incidente, inerente în astfel de jocuri, au fost pe loc sancționați chiar de coechipieri și mai ales de antrenori, unii dintre ei fiind imediat înlocuiți. Felicitări în acest sens antrenorilor *Lambru* și *Ștefănescu.*

● Un jucător s-a detașat, ca valoare, peste nivelul celorlalți: *Mihăilescu* (Chimia). Apărător destul de echilibrată totuși, cu toate că bîrlădenii au fost învinși cu 4—0), surîzînd cînd unei echipe, cînd alteia, și ținînd în stare de alertă atenția spectatorilor.

● În sfîrșit, încă o remarcă pentru Gloria. Va fi una dintre cele mai tinere divizionare B. Virsta medie a jucătorilor — 21 de ani. Cel mai virstnic — *Albu* : 23 de ani. Și totuși, în ultimele două partide Gloria a jucat ca o echipă cu mare experiență, de... vină fiind antrenorul ei, *Ștefănescu.*

L. DUMITRESCU